Şefaat Hadisi:

Huzeyfe b. Yemân ve Ebû Hureyre -radıyallahu anhuma-'dan merfû olarak rivâyet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Şanı yüce ve üstün olan Allah, insanları bir araya toplar. Müminler ayağa kalkarlar ve cennet kendilerine yaklaştırılır. Âdem -aleyhisselam-'a gelirler ve derler ki: Ey babamız! Bize cennetin açılmasını iste! Âdem der ki: Sizi cennetten çıkaran, babanızın hatasından başka ne ki? Ben bu işin ehli değilim. Siz, Allah'ın halîli (dostu) olan oğlum İbrahim'e gidiniz. Bunun üzerine İbrahim'e giderler. O da: Ben bu işin ehli değilim. Ben (Allah'ın lütfu ihsanı ile) Halil idim. Siz, Allah Teâlâ'nın kendisiyle konuştuğu Mûsâ'ya gidiniz der. Onlar Mûsâ'ya giderler. Mûsâ kendilerine: Ben bu işin ehli değilim. Siz Allah'ın kelimesi ve ruhu olan İsâ'ya gidiniz, der. İsâ'ya geldiklerinde: Ben bu işin ehli değilim, diye karşılık verir. Bunun üzerine onlar, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e giderler. O da hemen ayağa kalkar ve kendisine şefaat için izin verilir. Emanet ve rahim (akrabalık bağı) gönderilir ve bu ikisi sıratın sağ ve solunda dururlar. Sizin ilk kafileniz şimşek gibi geçer. Ben: Annem babam feda olsun, şimşek gibi geçmek nedir? dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Şimşeği görmediniz mi? Göz açıp yumacak kadar bir zamanda geçip gidiverir!» buyurdu. Sonrakiler rüzgâr gibi, kuş gibi, koşucular gibi geçerler. Onları amelleri böyle süratli geçirir. Peygamberiniz sırat üzerinde durup şöyle der: Ey Rabbim! Selâmete çıkar, selâmete çıkar. Neticede, kulların amelleri kendilerini sırattan geçirmede aciz kalır. O kadar ki, yürümeye gücü yetmeyen bir adam sürünerek gelir. Sıratın iki tarafında emrolunduklarını yakalamakla memur asılı çengeller vardır. Bazıları yaralanmış vaziyette kurtulur, bazıları da cehenneme yuvarlanır.» Ebû Hureyre'nin nefsi elinde olan Allah'a yemin ederim ki, cehennemin dibi yetmiş yıllık mesafe kadar derinliktedir.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Allah Teâlâ kıyamet gününde insanların hesabını görmek ve karşılığını vermek için bir araya toplar. Müminler ayağa kalkarlar ve cennet kendilerine yaklaştırılır. Fakat kıyamet gününde mevkıfda (insanların muhakeme olunmak üzere toplanacağı yer) bulundukları müddetçe onlara açılmaz. Âdem -aleyhisselam-'a giderler ve Allah'tan cennetin açılmasını talep etmesini isterler. Âdem -aleyhisselam- onlara ben bu işin ehli değilim diye cevap verir. Bunun sebebi hepsinin cennetten çıkarılmasına sebebiyet veren hatasıdır. Onları İbrahim -aleyhisselam-'a gönderir. Çünkü o, Halilullahtır. el-Hulle sevginin en üst mertebesidir. İbrahim'e giderler ve onlara: Ben bu yüksek derecede değilim, Musa'ya gidin şüphesiz ki Allah Teâlâ arada bir vasıta olmadan onunla konuştu der. İnsanlar Mûsâ'ya giderler ve onlara ben bu işin ehli değilim. Siz İsâ'ya gidin şüphesiz Allah onu kelimesiyle yarattı der. İsâ'ya giderler. O da ben bu işin ehli değilim der. Sonra Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e giderler ve Allah Teâlâ'dan içinde bulundukları durumdan onları kurtarıp cenneti onlara açmasını talep etmesini isterler. Onların bu isteğini kabul eder, (şefaat için) izin ister ve kendisine izin verilir. Emanet ve rahim (akrabalık bağı) gelir ve bu ikisi sıratın sağ

ve solunda dururlar. Sırat cehennemin üzerine kurulmuş bir köprüdür. İnsanlar amellerine göre üzerinden geçerler. Dünyada kim salih amel için yarıştıysa sıratın üzerinden hızlıca geçer. Aynı zamanda bunun tam tersi de mümkündür. Bazısı kurtulur ve bazısı da cehenneme düşer. Cehennemin dibine derinliğinden dolayı ancak yetmiş sene sonra ulaşır. Bundan Allah'a sığınırız.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5865